

זוהמת הטומאה מהם כמו אשה שנפסק ממנה דמי טומאתה. **בְּתָר דְּאֵת פִּסְקוֹ מִנָּה, מִה פְּתִיב** ומה כתוב אחרי שפסק ממנה דם הנדה. (ויקרא טו) **וְסִפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים. אוֹף הָכָא, פִּיּוֹן דְּעָאלוּ בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא, פִּסְקָא מְסֻאֲבוּ מִנֵּיהּ** וכן כאן מכיון שישראל נכנסו בחלק הקדושה אז פסקה זוהמת הטומאה מהם, **וְאָמַר קְדִישָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, מִכָּאן וְלָהּ לָאָה הַשְּׁבִנָּא לְדִכְיוּתָא** ואמר הקב"ה לישראל שמכאן והלאה צריך לספור את חשבון ימי הטהרה שהוא ספירת העומר כנגד ספירת שבעת ימי הנקיים של הנדה.

וספרתם לכם כנגד וספרת לה

וְסִפְרִיתֶם לָכֶם, לָכֶם דִּי יִקָּא ומש"כ וספרתם לכם בדוקא כתוב לכם, **כְּמָה דְּאֵת אָמַר וְסִפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים, לָהּ: לְעִצְמָהּ** ופירושו הוא כמש"כ וספרה לה שבעת ימים, דהיינו שמש"כ 'לה' פירושו לתועלתה. **אוֹף הָכָא לָכֶם: לְעִצְמֵכֶם** וכן כאן מש"כ לכם פירושו לתועלתכם. **וְלָמָּה** ולמה הספירה היא לתועלתכם. **בְּגִין לְאֵת דְּכָאָה בְּמִיּוֹן עֲלָאִין קְדִישִׁין, וְלִבְתָּר לְמִיתִי לְאֵת חֲבָרָא בִּיהּ בְּמִלְכָּא, וְלִקְבֵּלָא אוֹרֵייתִיהּ** אלא בכדי שתטהרו במים העליונים והקדושים שהם שפע מי החסדים של הבינה ואחרי הספירה בחג השבועות הם יבואו להתחבר במלך ז"א בכדי לעורר את ייחוד ז' ו"ן ועי"כ לקבל את התורה (רמ"ק).

סופרים שבע שבתות שהוא מ"ט יום בכדי לעלות אל הבינה שהיא כוללת מ"ט בחינות של הז"ת

הַתֶּם וְסַפְּרָה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים, הֲכֵא שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת, אִמָּי שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת והנה באשה נדה כתוב וספרה לה שבעת ימים

וכן כאן כתוב שצריך לספור שבע שבתות וקשה למה סופרים שבע שבתות ולא שבעה ימים כנדה. **בְּגִין לְמִזְכֵּי לְאֵתְדַפְּאָה בְּמִיּוֹן, דִּהְהוּא נִהָר דְּנִגְדִּי וְנִפְיָק. וְאַקְרִי מַיִם חַיִּים** אלא בכדי לזכות להיטהר בשפע מי הבינה הנקראת נהר הנמשך ויוצא מהחכמה ומי החסדים נקראים מים חיים, כי הם יוצאים מהחכמה שהוא מקור החיים, ולכן סופרים שבע שבתות שהוא מ"ט יום בכדי לעלות אל הבינה שהיא כוללת מ"ט בחינות של הז"ת כי כל ספירה כלולה משבע מאחר שהחסד כולל ג"ר (רמ"ק). **וְהֵהוּא נִהָר, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת נִפְקוּ מִנֶּיהָ. וְעַל דָּא שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת וְדָאֵי, בְּגִין לְמִזְכֵּי בֵּיהּ** כי אותו הנהר של הבינה יוצאים ממנו שבע שבתות שהם הז"ת שכל אחד כלול משבע בחינות מאחר שהחסד כולל ג"ר, ולכן סופרים בודאי שבע שבתות בכדי לזכות אל הבינה שיש בה מ"ט בחינות אולם ספירת שבעה נקיים הוא רק כנגד המלכות הכלולה משבע בחינות מאחר שהחסד כולל ג"ר (רמ"ק).

עם ישראל בהר סיני פסקה זוהמת הנחש מהם

כְּמָה דְּאֵתְתָא, דְּכִיּוּ דִּילָהּ בְּלִילְיָא, לְאֵשְׁתִּמְשָׂא בְּבַעְלָהּ, פֶּךָ פְּתִיב וּבְרַדְתָּ הַטֵּל עַל הַמַּחְנָה

הלימוד היומי

לַיְלָהּ, וכמו שטהרת האשה הוא ע"י טבילתה בלילה [קנב] בכדי לשמש עם בעלה כך
 כתוב בפסוק וברדת הטל על המחנה לילה. **עַל הַמַּחֲנֶה כְּתִיב, וְלֹא**
כְּתִיב וּבְרִדַת הַטֶּל לַיְלָה דהיינו שכתוב שהטל ירד על המחנה ולא כתוב
 סתם וברדת הטל לילה. **אֲלָא עַל הַמַּחֲנֶה, בְּגִין דְּיִרְדַּ מִהוּא**
נִקְדָּה, עַל אֵינוֹן יוֹמִין דְּאֵתְקֵרְיָאוּ מִחֲנֶה. וּמִתְחַפְּרַת
בְּמִלְפָּא קַדְיִשָּׁא אלא בדוקא כתוב שהטל ירד על המחנה בגלל ששפע הטל ירד
 מהנקודה שהוא מוחא סתימאה דא"א, על הימים הנקראים מחנה שהם הז"ת דמלכות
 שהז"א חונה בתוכם בכדי למתקם ועי"כ תתייחד המלכות עם המלך הקדוש ז"א (רמ"ק),
וְאֵימְתִי נָחַת הָאֵי טְלָא ומתי ירד שפע הטל. **כַּד קָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל**
לְטוֹרָא דְּסִינֵי, כְּדִין נָחַת הָהוּא טְלָא בְּשִׁלְיָמוֹ, וְאֲדַבֵּי,
וְאֵתְפְּסַקַת זוּהַמְתָּן מִנִּייהוּ כאשר ישראל התקרבו להר סיני בחג השבועות
 ואז ירד אותו שפע הטל בשלימות ועי"כ נטהרו ישראל ופסקה זוהמתן שהוא הזוהמה
 שהטיל הנחש בחוה בחטא עץ הדעת [קנב], **וְאֵתְחַפְּרוּ בֵּיהּ בְּמִלְפָּא**
וּכְנִסַת יִשְׂרָאֵל, וְקַבִּילוּ אוֹרֵייתָא, וְהָא אוֹקִימָנָא ואז ישראל

אור הרשב"י

אלא בלילה, משום סרך בתה.
 [קנב] כדאיתא בשבת דף קמה עמוד ב' מפני
 מה עובדי כוכבים מוזהמין? - שלא עמדו על
 הר סיני. שבשעה שבא נחש על חוה הטיל בה
 זוהמא. ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה
 זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו על הר סיני
 - לא פסקה זוהמתן.

[קנב] כדאיתא בנדה דף סז עמוד ב' אמר רב:
 נדה בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, ושלא
 בזמנה - טובלת בין ביום בין בלילה. רבי יוחנן
 אמר: בין בזמנה בין שלא בזמנה - אינה
 טובלת אלא בלילה, משום סרך בתה. ואף רב
 הדר ביה, דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב:
 נדה, בין בזמנה בין שלא בזמנה - אינה טובלת

הלימוד היומי

נאחזו במלך ז"א ובשכינה הנקראת כנסת ישראל ומכח הייחוד הם קיבלו את התורה והרי נתבאר הענין. ובההוא זמנא, ודאי כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, לְאֶת־דַּבְּאָה וּלְאֶסְתֵּחָא, וְכֹלֵא אֶתְקַשְּׁרוּ (ס"א אֶתְקַדְּשׁוּ) וְאֶתְחַבְּרוּ בֵּיהּ בְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא ובאותו הזמן ודאי שפע הנחלים של ז"ת דז"א הולכים אל יסוד דבינה הנקרא הים העליון בכדי להיטהר ולהתרחץ מאחיות החיצונים ועי"כ כל ישראל מתקשרים ומתחברים במלך הקדוש ז"א.

כל אדם שלא סופר את החשבון של אלו ימי העומר הוא לא נקרא טהור
תָּא חֲזִי, כָּל בַּר נָשׁ דְּלֹא מָנִי חוֹשְׁבָנָא דָּא, אֵינּוֹן שְׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת, לְמִזְבֵּי לְדַכְּיוּתָא דָּא בא רואה שכל אדם שלא סופר את החשבון של אלו ימי העומר שהם שבע שבתות תמימות ושלימות, דהיינו שלא יחסר אפילו יום אחד מהספירה בכדי לזכות לטהרה מאחיות הקלי'. לָּא אֶקְרִי טָהוֹר, וְלֹא בְּכֻלָּא דְטָהוֹר הוּא. וְלֹא הוּא כְּדָא לְמַהוּי לֵיהּ חוֹלְקָא בְּאוֹרֵייתָא אז הוא לא נקרא טהור והוא לא בכלל ישראל הטהורים והוא לא כדאי שיהיה לו חלק בתורה כי אין טהרה זו נקנית לחצאין ולכן הוא מאבד את הטהרה של פסח ומקצת הימים שהוא ספר (רמ"ק), וּמֵאֵן דְּמַטֵּי טָהוֹר לְהֵאֵי יוֹמָא, וְחוֹשְׁבָנָא לָּא אֶתְאַבֵּיד מִנֵּיהּ ומי שמגיע טהור ליום הזה של שבועות והוא לא יחסר אפילו יום אחד מחשבון ימי העומר, כְּדַ מַטֵּי לְהֵאֵי לֵילֵיא, לְבַעֵי לֵיהּ לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,